

nieuwsbrief no 4: februari 2018

Lieve familie, gemeente, vrienden en bekenden,

Onder het genot van een kop koffie in onze winterkamer luisteren we naar het geknip en gezaag buiten. De olijfbomen van onze burens worden gesnoeid. Even daarvoor zagen we dat de grond rondom de bomen was omgespit en werd bemest. Hoewel het nog winter is en het nog behoorlijk koud kan zijn, doet dit ons toch denken aan de lente die zal volgen op de grauwe winterdagen. Het doet ons ook denken aan wat Jezus ons zegt in de Bijbel over de boom die toch nog uitstel krijgt van omhakken en uitroeien. Nog een keer mesten en dat met hoop op vrucht! Zo is het dikwijls ons gebed: "O Heere, gedenk, o Heere vergeef en kom met Uw Geest die levend maakt. Als we al de flats om ons heen zien kan een gevoel van machteloosheid, soms ook wel uitzichtloosheid ons bekruipt. Hoe kunnen we ooit deze mensen bereiken? Maar als we zien op de Geest die is uitgestort dan komt er weer hoop en verwachting. De dominee zei laatst nog in een preek, toen hij sprak over de discipelen die na de hemelvaart teruggingen naar Jeruzalem, dat zij niet passief gingen wachten, zelfs niet gingen bidden en wachten, maar biddend verwachtten dat God zijn belofte zou vervullen! Zo moeten en mogen wij ook biddend verwachten dat de Heere zal doen wat Hij beloofd heeft... "Werp uw brood uit op het water en gij **zult** het vinden na vele dagen"

Kerkdiensten in Fresku

Enkele dagen voor het kerstfeest was het zover, de eerste kerkdienst hier in de wijk. Spannend, hoe zal het gaan, wie zullen er komen? Een groepje kinderen en tieners die ook hun bijdragen hadden in de dienst waren er al heel vroeg. Mooi was dat er ook veel belangstelling was uit de moederkerk, maar natuurlijk waren we het meest benieuwd naar de mensen uit de wijk! Er was een mooie opkomst en het was een goed samenzijn. Dankbaar keken we als leiding terug op wat de Heere had gegeven. Natuurlijk begrepen we dat er mensen waren gekomen voor het Kerstfeest dus was het opnieuw spannend toen we in januari weer dienst hadden. En inderdaad waren er aanzienlijk minder, maar ...er kwamen mensen, voornamelijk vrouwen, maar ook enkele mannen. Nu, na ruim een maand, zien we een vaste kern en ook steeds weer wat nieuwe gezichten. Afgelopen zondag hoorden we

tijdens de dienst iemand binnenkomen en zagen we een vrouw met een glimlach op haar gezicht opstaan en naar die persoon toegaan. Het was haar man! Toen ik haar later vroeg of ze hem had gevraagd te komen zei ze "Nee, hij heeft zelf het initiatief genomen." Dat is mooi. De preken zijn eenvoudig en spreken erg aan. Het zijn duidelijke thema's en er zitten vaak praktische voorbeelden in. Verschillende ouderlingen uit de moedergemeente gaan om beurten voor. Na de dienst is er tijd voor gesprek, gebed en ontmoeting. Een mevrouw in een rolstoel vertelde dat ze al drie jaar had gebeden of er hier een kerk mocht komen. Ze is zo dankbaar dat de Heere heeft verhoord.

Kinder- en vrouwenwerk

De kinderclub blijft vrij stabiel met zo'n 25 a 30 kinderen, soms wat meer, soms wat minder. We houden van deze kinderen en we zien dat dat wederzijds ook zo is. Toch wil dat niet zeggen dat het altijd gemakkelijk is. De kinderen worden geleerd erg voor zichzelf te leven en op te komen en dat schept vaak een egoïstische sfeer. Toen Ineke met een van de meisjes hier over praatte zie ze: "Wie zal er voor me zorgen als ik niet voor mezelf zorg?" Ze had wel tranen in haar ogen. Egoïsme geeft geen echte blijdschap. Zo zien we weer hoe belangrijk het is om hen te vertellen over de gevende liefde van de Heere, een hemelse liefde die Hij ook in onze harten wil geven en waarmee we Hem en elkaar kunnen liefhebben. Er is nog veel "werk aan de winkel".

Helaas is het team met vrijwilligers nog zwak. Er zijn er niet veel die leiding kunnen geven en ook niet die al Bijbelverhalen vertellen. Iedereen doet zijn best, maar we missen de jongens uit Delvine die in Durres altijd kwamen helpen. Zij waren een echte steun voor ons. We bidden of de Heere bekwame leiders aan het team wil toevoegen en vragen bij deze of u hier voor mee wilt bidden.

Het groepje vrouwen dat iedere week naar de Bijbelstudie komt is nog klein, 5 a 6 vrouwen,

maar er is een hele goede sfeer en betrokkenheid. Er wordt goed geluisterd, maar ook meegedacht en gedaan. Er zijn altijd wel vragen en soms staan we versteld van hun inbreng of opmerkingen. Enkele weken geleden vertelde Mimoza (de vrouw met de rode trui) dat ze vaak angsten heeft en ook nare dromen. Er zijn onlangs enkele sterfgevallen in haar familie geweest en nu was ze dus bezet met

angsten en dromen over de dood. We hebben met elkaar hierover gesproken en ook met elkaar gebeden. Alleen de Heere geeft rust. Daar mogen we heen met al onze bekommernissen.

De andere week vertelde ze ons dat het niet meer was gebeurd en dat ze rustig kon slapen. Dus hebben we samen de Heere gedankt.

Een andere vrouw, Nepi, vertelde vorige week: "Ik ben moslim en heb de koran gelezen. Ik heb ook de bijbel gelezen en ik geloof in de Heere Jezus. Wat ik in de bijbel lees zijn voor mij feiten! Jezus is gestorven aan het kruis. Over de hele wereld is dat bekend, maar dat niet alleen, Hij heeft de steen weggeduwd, Hij is opgestaan. Dat staat ook in de bijbel en ik geloof het." Ze vertelde het met veel passie en de vrouwen zaten met open mond te luisteren. Dit zijn mooie momenten, maar we horen diezelfde mensen soms ook dingen vertellen waarvan we denken "O, wat is er nog veel onwetendheid en verwarring." Dankbaar brengen we iedere week weer de Bijbelse boodschap aan hen en bidden om verlichting van de Heilige Geest.

De kracht van het gebed

Enkele weken geleden preekte Priam hier in de gemeente. Het thema was "Gebed".

Hij vertelde over wat er was gebeurd in zijn eigen leven:

"Ik was de enige in de familie die in de Heere geloofde. De anderen beletten me niet maar vonden het wel erg raar. Niemand wilde dan ook met me mee naar de kerk, waar ik zo vurig

naar uit zag. Toen, op die bewuste 21 januari (opstand en rellen in Tirana tegen de regering), werd mijn vader, die als politie daar aanwezig was, ernstig gewond. Zo ernstig dat hij meteen naar het ziekenhuis werd vervoerd en daar in coma is geraakt. Thuis waren we allemaal ontzettend verdrietig. Iedereen huilde en was overstuurd, ik ook. Toen ben ik naar mijn kamer gegaan en heb voor hem gebeden en in mijn gebed kon ik hem echt in Gods handen overgeven. Er kwam

een diepe rust over me en dat zag iedereen natuurlijk. Niemand begreep het echter en ze vroegen me waarom ik opeens zo rustig kon zijn. Bijna verwijtend alsof ik m'n vader niet lief had. Ik heb toen verteld wat ik had gedaan en wat er in mij was gebeurd. Die avond riep mijn moeder mij en de anderen van ons gezin en zei dat we met elkaar moesten gaan bidden. Wat een wonder! We hebben dit niet alleen die avond gedaan, maar nog verschillende keren daarna en... mijn vader is genezen! Hij is genezen, kon weer naar zijn werk en dat niet alleen, hij is nu ook een gelovige. Hij, maar ook mijn moeder. Helaas is mijn broer maar enkele keren naar kerk gegaan. De Heere hoort. Hij leeft!"

Heerlijk, zulke getuigenissen. Dat raakt de mensen. Dat vertelden ze ons ook na de kerkdienst. Bij alle mooie dingen zien we toch heel duidelijk dat zonder het werk van de Heilige Geest de mensen niet tot een ware overgave komen. Maar we weten ook dat de Heere dit allemaal wel kan gebruiken tot bekering van zondaren en tot eer van Zijn grote Naam!

Tot zover weer een bericht uit Tirana.

We vragen u nogmaals vurig met ons mee te bidden voor dit jonge stekje. Satan zit ook niet stil!

We willen u ook weer hartelijk bedanken voor de post, de mails en de appjes, zeker rond mijn verjaardag (Nellie) en uw financiële bijdragen die dit mooie werk hier mogelijk maken. De Heere vergelde u!

Hartelijke groeten,
Ineke en Nellie Keijzer
Tirana
Albanië

p.s. Weet u nog dat we u vertelden over het vervallen huisje van Katerina dat echt opgeknapt moest worden? Er is in de tussentijd hard gewerkt. Het resultaat mag er zijn!

En inmiddels is het klaar!

Vanuit het Thuisfrontteam (TFT) van Ineke en Nellie: Verwachtend uitzien

Jesus zegt in Joh. 17: 20 " En ik bid niet alleen voor dezen, (de discipelen) maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven."

Voordat de Heere Jezus gaat sterven heeft Hij dit gebed uitgesproken. Het gebed als de voorbidder, de Hogepriester. Een gebed voor Zijn discipelen en voor allen die daarna Hem volgen (en nog zullen volgen).

In deze 4^e nieuwsbrief sinds dat Ineke en Nellie in Fresku zijn, vragen ze opnieuw uw gebed. Gebed o.a. om:

- leidinggevend voor de kinderclub
- de krachtige werking van de Heilige Geest in allen die het evangelie horen
- verbreking van de macht van satan in mensenlevens die gebonden zijn
- kracht en wijsheid voor Ineke en Nellie om hun werk daar te doen

In de bovengenoemde tekst is het Jezus Zelf die als voorbidder ook voor deze mensen gebeden heeft. Er staat "ook voor hen (ook de Albanezen) die door hun (Ineke en Nellie) woord in Mij zullen geloven". Deze belofte schept verwachting voor het werk in Fresku.

Het gebed van de Heere Jezus zal verhoord worden, daar mogen we vast op vertrouwen. Daarom mogen zij, u en wij als TFT, verwachtend uitzien naar de vrucht op de verspreiding van de evangelie boodschap.

Dat geloven in Hem heeft een bedoeling zegt Hij in vers 21. "opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt".

Wat een hoog verheven doel. Om stil van te worden dat we mee mogen werken om zo Gods Koninkrijk te doen komen. Probeer inderdaad eens stil te worden en na te denken wat er in vers 21 staat. Eén in geloof met die Albanese broeder en zuster. Hoe één? Zoals de Vader en de Zoon één zijn. Zo volmaakt één. Met de bedoeling dat allen die nu nog niet geloven, zullen gaan geloven dat Jezus door Zijn Vader gezonden is en zo hun behoud in Christus vinden. U heeft het gelezen in de voorbeelden waarvan Ineke en Nellie schreven, dat het werk in Gods Koninkrijk strijd kost. Ook dat God gebeden verhoort, soms heel concreet, soms meer verborgen. Ik hoop dat u instemt met het volgende lied, waarin de eenheid tussen de werkers in het veld en de biddende achterban en TFT tot uitdrukking komt.

*Heer, wat een voorrecht om in liefde te gaan,
schouder aan schouder in Uw wijngaard te staan,
samen te dienen, te zien wie U bent,
want Uw Woord maakt Uw wegen bekend.*

*Refrein: Samen op weg gaan, dat is ons gebed,
als een volk, dat juist daarvoor door U apart is gezet.*

*Vol van Uw Liefde, genade en kracht,
als een lamp, die nog schijnt in de nacht.*

Samen te strijden in woord en in werk.

Eén zijn in U, dat alleen maakt ons sterk.

*Delen in vreugde, in zorgen, in pijn, als Uw Kerk,
die waarachtig wil zijn.*

Jan Maljaars

Voorzitter TFT Ineke en Nellie Keijzer

Leven in Albanië

Giften kunt u overmaken op
reknr NL85INGB0004446134
tnv Stichting Leven in Albanië
ovv Project Fresku Albanië.

[Voor meer informatie, ga naar
www.leveninalbanie.org](http://www.leveninalbanie.org)

Ineke en Nellie Keijzer

AEP postbox 53
K.P.119 TIRANA
Albania
Tel: 00355 69 608 8508
E-mail:
1.2.inkeijzer@gmail.com

ThuisFrontTeam:

J.Maljaars
Koepel 32
4336 JX Middelburg
Tel: 0118-611660
E-mail:
jmmaljaars@outlook.com